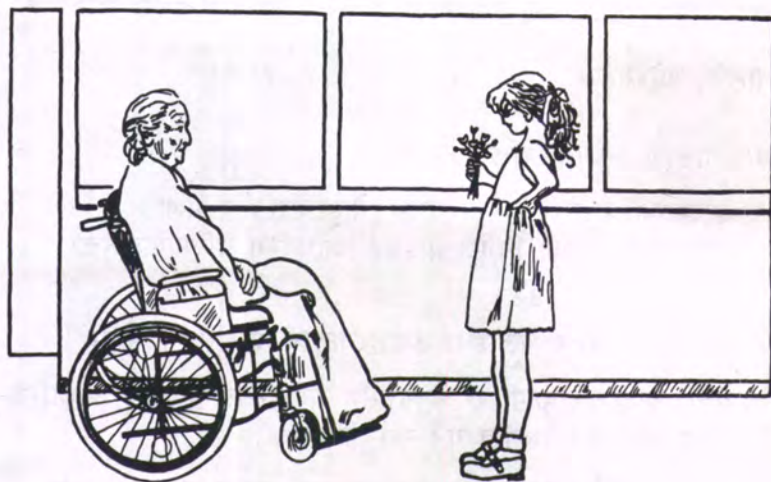

दया र भलाइः जुम्ल्याह फल

दया र भलाइ यस्तो नजीकतामा मिलेका छन्, कि कहिलेकहीं तिनीहरूका बीचमा भएको भिन्नतालाई छुट्याउन पनि गाह्रो पर्छ। 'क' दयालु व्यक्ति एक असल व्यक्ति पनि हुन्छ; एक असल व्यक्ति उसको स्वभावैले दयालु हुन्छ। यी दुवै चरित्रहरू प्रेमबाट आउँछन्। कसैले भनेका छन् कि, यस भन्दा अघिल्लो पाठमा हामीले अध्ययन गरेको धीरज सङ्कष्ट भोग्ने प्रेम हो; दया टिठाउने प्रेम हो; र भलाइ सेवा पुज्याउने प्रेम हो।

पवित्र आत्माद्वारा हामीमा उत्पादन गरिने यी चरित्रहरू अरूहरूसँगको हाम्रो सम्बन्धसँग सम्बन्धित छन्। जब कसैले "तिनी असल छिन्" भन्छ, अरूहरूलाई देखाइने दया र कृपाको विचार त्यहाँ समावेश गरिएको हुन्छ।

साधारण त हामी दयालाई एक व्यक्तिबाट अर्को व्यक्तिमा भएको प्रेमको वर्णन र भलाइलाई चाहिँ शुद्ध (पवित्र) हुने गुणको रूपमा विचार गर्छौं। यस पाठमा तपाईंले देख्नुहुनेछ, कि यी दुई शब्दहरूका बाइबल आधारित प्रयोग आजको सामान्य प्रयोग भन्दा केही भिन्नै छ, र त्यस दया र भलाइमा प्रेमको वर्णन गर्ने धेरै स्वरूपहरू समावेश गरिएका छन्।

यो विचारपूर्ण छ, कि बाबु-आमाले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई सधैंभरि “असल हुने” अर्ती दिइरारूछन्, तर त्यसको विपरीत स्वभावको निमित्त चाहिँ तिनीहरूलाई कहिल्यै सुभावदिन खाँचो छैन। ‘खराब’ हुने कुरा स्वभावैले आउँछ जस्तो देखिन्छ। हामीभित्र ख्रीष्टको आत्मा हुनुभएन भने हाम्रो स्वभाव खराब र दुष्टतातर्फ झुक्छ। तर पवित्र आत्माले हामीमा दया र भलाइ उत्पादन गरेर ख्रीष्टको प्रेमद्वारा हामीलाई संसारमा सेवा गर्न सहायता गर्नुहुन्छ। संसारलाई आवश्यक परेको व्यक्ति येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ - त्यसको अर्थ अझै प्रेम, अझै दया, अझै भलाइ, अझै भलापन, अझै सरोकार राख्ने कृपा चाहिँन्छ।

पाठको रूपरेखा

दया र भलाइ परिचित गरिए

दया र भलाइ वर्णन गरिए

दया र भलाइ नमूनित गरिए

प्रशस्तताको जीवन

पाठका उद्देश्यहरू

यस पाठको अध्ययनपछि तपाईंले:

- आत्माको फलको रूपमा दया (क्रेस्टोटेस) र भलाइ (एगाथौसुने) को निमित्त बाइबल आधारित परिभाषाहरूको व्याख्या गर्न सक्नुपर्ने छ।
- आत्मिक दया र भलाइका उदाहरणहरू दिन सक्नुपर्नेछ।
- सेवा, उदारता, कृपा, र अनुग्रहसँग सम्बन्धित बाइबल आधारित सिद्धान्तहरूको उल्लेख गर्न सक्नुपर्नेछ।
- भलाइ, धार्मिकता, र सत्यताका बीचमा भएका सम्बन्धहरूको व्याख्या गर्न सक्नुपर्नेछ।
- तपाईंको आफ्नै जीवनका क्षेत्रहरूमा कहाँ कहाँ दया र भलाइको प्रदर्शित हुनुपर्छ सो थाहा पाउनसक्नुपर्नेछ।

सिकने क्रियाकलापहरू

१. पाठ १ मा दिइएको नमूनाअनुसार पाठको अध्ययन गर्नुहोस्। पाठमा उल्लेख गरिएका बाइबलका सबै पदहरूलाई भेट्टाई पढ्नु तपाईंको निमित्त महत्वपूर्ण छ। सबै अध्ययन प्रश्नहरूका उत्तर दिनुहोस्, र अध्ययनको अर्को खण्डमा जान अगाडि हरेक उद्देश्य पूरा गरेको छु भनी निश्चित हुनुहोस्।
२. तपाईंलाई थाहा नभएका मुख्य शब्दहरूका परिभाषाहरूको अध्ययन गर्नुहोस्।
३. स्वयम्-जाँच लिनुहोस् र आफ्ना उत्तरहरूको जाँच गर्नुहोस्।
४. पाठ ५ र ६ दोहोर्ज्याउनुहोस्, र त्यसपछि विद्यार्थी प्रतिवेदन एकाइ २ मा सोधिएका प्रश्नहरूका उत्तर दिनुहोस्। विद्यार्थी प्रतिवेदन एकाइमा दिइएका निर्देशनहरूलाई पालन गर्नुहोस्।

दया र भलाइ: जुम्ल्याह फल

मुख्य शब्दहरू

गुण	अतिथिसत्कार	विद्रोही
मुठीबन्द	अपक्षपाती	विद्रोहीपन
प्रबन्ध	अपक्षपात	दासत्व
विशेष	गलत धारणा	सामाजिक
उदारचित्त	खुला हात	जुवा

पाठको विकास

दया र भलाइ परिचित गरियो

बाइबल आधारित परिभाषाहरू

उद्देश्य १. दया र भलाइका चरित्रहरूसँग हरेकको परिभाषाको जोडा मिलाउनुहोस्।

तर आत्माको फल प्रेम, आनन्द, शान्ति, धीरज, दया, भलाइ..... हुन् (गलाती ५:२२)।

दया

गलाती ५:२२ मा उल्लेख गरिएको दया ग्रीक शब्द क्रेस्टोटेसबाट आएको हो, जसको अर्थ दया पवित्रताको एक गुण जस्तो मात्र होइन, तर चरित्र र स्वभावमा एक दयालु प्रबन्ध जस्तो पनि हो। यसले कोमलता, करुणा र सुन्दरतालाई घेरेको हुन्छ।

मत्ती ११:१० मा येशूको जुवा वर्णन गर्नलाई क्रेस्टोटेस शब्द प्रयोग गरिएको छ। उहाँले भन्नुभयो, “किनकि मेरो जुवा सजिलो (क्रेस्टोस) र मेरो भारी हलुका छ।” ख्रीष्टको जुवाले आज्ञाकारिता, समर्पण, मित्रता, सेवा र सहयोगद्वारा विकास हुने अनुशासित जीवनको बारेमा बताउँछ। यो सम्बन्धनै दयालु, सुन्दर र आनन्दमय हुन्छ, किनकि यो दवाव र दासत्वमा भन्दा समर्पण र प्रेममा आधारित हुन्छ। हामीले सेवा गर्नुपर्ने मालिक हामीसँग हुनुहुन्छ, किनभने हामी उहाँलाई प्रेम गर्छौं, र उहाँको निमित्त भएको प्रेमको कारणले हामी एक अर्काको पनि सेवा गर्छौं। बिना प्रेम सेवा गर्नु सहन नसकिने कुरा हो - प्रेमको कारणले सेवा गर्नु सबैभन्दा ठूलो सौभाग्य हो। यसलाई अबै हामी यस पाठमा पछि छलफल गर्नेछौं।

क्रेस्टोस शब्द फेरि लूका ५:३६ मा पुरानो दाखमद्यलाई वर्णन गर्न प्रयोग गरिएको छ, जुन दाखमद्य गुलियो हुन्छ। त्यसमा कुनै पनि तीतोपना हुँदैन। प्रेरित पावलले एफिसी ४:३१-३२ र ५:१-२ मा के भन्न खोजेका छन्, सो कुरा बुझ्न यसले सहायता गर्छ:

अनि सबै तीतोपना, क्रोध, रीस, होहल्ला, निन्दा, सारा बैर-भावसमेत तिमीहरूबाट त्यागिओस्। अनि जसरी परमेश्वरले पनि ख्रीष्टमा तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुभयो, त्यसरीनै एकले अर्कोलाई क्षमा गरेर तिमीहरू एक अर्कोप्रति कोमल मनको र दयालु होओ।

यसकारण तिमीहरू प्रिय बालकहरूभै परमेश्वरका अनुसरण गर्नेहरू होओ, अनि जसरी ख्रीष्टले पनि तिमीहरूसित प्रेम गर्नुभयो र परमेश्वरका निमित्त मीठो वास्ना हुनलाई भेटी र बलिदान भएर आफैलाई हाम्रा निमित्त अर्पण गर्नुभयो, त्यसरी तिमीहरू पनि प्रेममा चल।

मीठो वास्नाको भेटीको रूपमा प्रेमको जीवन कसरी जिउनुपर्छ भन्ने कुराको हाम्रो उदाहरण ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। पुरानो नियमका बलिदानहरूलाई निश्चयनै मीठो वास्नाको बलिदान भनी वर्णन गरिएको छैन। तर हाम्रा पाप बलि, येशूका निमित्त यो भनिएको छ, जसले कोमलता, करुणा र मीठोपनामा आफैलाई दिइहाल्नुभयो, किनकि उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो। एक अर्काप्रति दयालु र टिठालु हुने अर्थको उत्तम रूपलाई येशूले प्रदर्शित गर्नुभएको छ। त्यसैकारणले नै प्रेरित पावलका निमित्त उहाँ प्रेममा दिइनुभएको मीठो वास्नाको भेटी हुनुहुन्छ।

क्रेस्टोटेस (वा क्रेस्टोस) शब्द १ पत्रुस २:३ मा “भला” (असल) वा “भलाइ” भनेर पनि कहिलेकहीं अनुवाद गरिएको छ, “प्रभु कृपालु हुनुहुन्छ भनी तिमीहरूले स्वाद पाएका छौ।” योसँगै मिल्ने पद भजनसंग्रह ३४:८ मा पनि पाइन्छ, “जाँचेर हेर कि परमप्रभु कस्तो भलो हुनुहुन्छ,” यसले मीठोपनाको बारेमा बताउँछ। बाइबलका यी पदहरूले परमप्रभुको दयालाई व्यक्तिगत रूपमा अनुभव गर्ने कुराको सम्बोधन गर्छन्।

१. आत्माको फलको रूपमा यिनीहरूमध्ये कुन दुई चाहिँलाई दयाको परिभाषाको रूपमा परिचित गरिएको छ?

- क. मीठोपना, करुणा र कोमलताको चरित्र
- ख. दासत्वको जुवा
- ग. भित्रिय भलाइ वा पवित्रताको गुण
- घ. अरूहरूप्रति भएको प्रेमको बाहिरीय कार्यहरू

भलाइ

आत्माको फलको रूपमा भलाइ ग्रीक शब्द एगाथौसुनेबाट अनुवाद गरिएको हो, जुन शब्द बाइबलमा चारपल्ट मात्र पाइन्छ। जब यसलाई क्रेस्टोटेससँग तुलना गरिन्छ, हामी देखौं, कि भलाइ दयाको प्रकट वा व्यवहार हो अथवा जे असल छ सो काम गर्नु

हो। बाइबलका यी खण्डहरूमा पावलका लेखाइहरूमा मात्र एगाथौसुने प्रयोग गरिएको छः

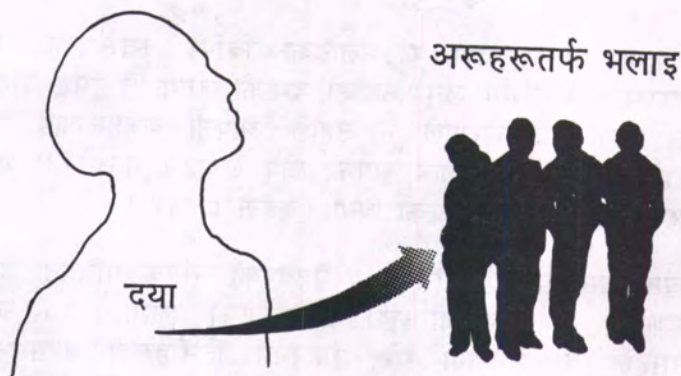
१. रोमी १५:१४ - “अनि ए भाइ हो, म आफै पनि तिमीहरूका विषयमा विश्वाससित जान्दछु, कि तिमीहरू भलाइ (एगाथौसुने) ले भरपूर भएका छौ।”
२. गलाती ५:२२ - “तर आत्माको फल प्रेम, आनन्द, शान्ति, धीरज, दया, भलाइ (एगाथौसुने) हुन्।”
३. एफिसी ५:६ - “किनभने ज्योतिको फल सबै भलाइ (एगाथौसुने), धार्मिकता र सत्यतामा हुन्छ।”
४. २ थिस्सलोनिकी १:११ - “यही हेतुले, तिमीहरू सबैको निमित्त हामी सधैं प्रार्थना पनि गर्छौं, कि हाम्रा परमेश्वरले तिमीहरूलाई भएको बोलावटको योग्य तिमीहरूलाई गनून् र भलाइ (एगाथौसुने) को हरेक काम शक्तिसाथ पूर्ण गरिदिऊन्।”

यी पदहरूमध्ये पहिलो पद, रोमी १५:१४ मा पावलले थाह गरेका छन्, कि रोमका स्त्रीष्टियानहरू एक अर्कालाई सेवा पुज्याउन तयारी थिए। पद १५ मा तिनीहरूलाई सेवा गर्नलाई उनी अर्त्ती दिन्छन्, र आफू पनि येशू स्त्रीष्टको सेवक (दास) बनेको कुरा तिनीहरूलाई स्मरण गराउँछन्। पद १६ मा पावलले आफैलाई पूजाहारीसँग तुलना गरेका छन्, जसले पवित्र आत्माद्वारा शुद्ध पारिएको भेटीको रूपमा उद्धार पाएका अन्यजातिहरूलाई परमेश्वरमा चढाएका छन्। यी सबै पदहरूमा भलाइको वर्णन देखिएको छ।

तब, भलाइले एक अर्काप्रतिको सेवाको बारेमा बताउँछ, सेवा पुज्याउने र दिने उदारचित्तको आत्मालाई कार्यमा लगाउनु हो। यो चाहिँ कोमलता, टिठ्याइ (दया) र मीठोपनाको भिन्निय गुण अर्थात् दयाको स्वाभाविक नतिजा हो। यी सबैलाई एउटै शब्द

दया र भलाइ: जुम्ल्याह फल

प्रेममा सारंशित गर्नसकिन्छ। प्रेम दयालु हुन्छ, जुनचाहिँ दुष्टताको विपरीत हो। प्रेम भला हुन्छ र यसले जहिले पनि अरूहरूको खाँचोमा सेवा पुज्याउन खोज्छ।

२. दायाँपट्टि दिइएको आत्माको फलसँग बायाँपट्टि दिइएको परिभाषाहरूको तुलना गर्नुहोस्। दिइएको खाली ठाउँमा तपाईंले छान्नुभएको उत्तरको अङ्क लेख्नुहोस्।

— क. सेवाकाइ

१) दया (क्रेस्टोटेस्)

— ख. मीठोपना

२) भलाइ (एगाथौसुने)

— ग. टिठ्याइ

— घ. पवित्रता

— ङ. सेवा

— च. उदारचित्त

— छ. ख्रीष्टको जुवा

— ज. गर्नु

— भ. हुनु

बाइबल आधारित तुलनाहरू

उद्देश्य २. दया र भलाइका बाइबल आधारित धारणाहरूको परिचय दिनुहोस्।

येशूमा भएका दया र भलाइका विभिन्न स्वरूपका सिद्ध उदाहरणहरू हामीसँग छन्। उहाँको दयाको जगमा नै सिद्ध नैतिक चरित्र थियो। यसैकारणले नै उहाँले आफ्ना शत्रुहरूलाई “के तिमीहरूमध्ये कसैले मलाई पापको दोष लगाउन सक्छौ?” भनी सोधेर चुनौती दिनसक्नुभएको थियो (यूहन्ना ८:४६)।

बाइबलमा प्रकट गरिएको परमेश्वरको नैतिक पवित्रता अति शक्तिशाली र डरलाग्दो छ। उदाहरणको लागि, ७० जना मानिसहरू बेथ-शेमेशमा मरे, किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दूकलाई हेरेका थिए (१ शमूएल ६:१६), र अरूहरूले यसोभन्दै प्रश्न गर्न लागे, “परमप्रभु, यस पवित्र परमेश्वरको उपस्थितिमा को खडा हुन सक्छ र?” (पद २०)। यस प्रश्नको अलिकति उत्तर भजनसंग्रह १५:१-५ मा भजनसंग्रह लेखक दाऊदद्वारा दिइएको छ। त्यहाँ दुई मुख्य मागहरू छन्:

१. धार्मिकतामा जिउनु - “त्यो, जो सोभो मनले हिँड्छ, र धर्मकर्म गर्छ, र हृदयले सत्य बोल्छ र जसले आफ्नो जिब्रोले निन्दा गर्दैन” (पद २-३)।
२. दयालु हुनु - “जसले आफ्ना मित्रहरूको खराबी गर्दैन, र आफ्ना छिमेकीहरूको बेइज्जत गर्दैन। जसको आँखामा बेकम्मा मानिस तुच्छ हुन्छ, तर परमप्रभुको भय मान्नेहरूलाई चाहिँ त्यसले कदर गर्छ। जसले आफ्नो हानि हुँदा पनि किरिया खाएर कुरा बदलँदैन। जसले आफ्नो रूपैयाँ व्याजमा लाउँदैन, नता निर्दोषको विरुद्धमा घूस लिन्छ” (पद ३-५)।

यसरी हामीले देख्यौं, कि जुनचाहिँ ठीक वा असल छ, सो गर्ने इच्छा वा प्रबन्ध दया हो। यो दुष्ट काम गर्ने कुराको ठिक विपरीत हो, जुन हितोपदेश ४:१६ मा बताइएको छ, “किनभने दुष्टहरू खराब काम नगरूज्जेल सुत्नैसक्तैनन्, कसैको पतन नगरूज्जेल तिनीहरूलाई निद्रै लाग्दैन।”

येशूले छोएर पनि एक प्रकारले आफ्नो दया प्रकट गर्नुभयो। उहाँले साना केटाकेटीहरूमाथि आफ्ना हात राखिदिनुभयो। उहाँले बिरामी र विलाप गर्नेहरूलाई छुनु भयो। उहाँको चङ्गाईको अनुभवको खाँचो परेकाहरू र उहाँलाई प्रेम र भक्ति प्रकट गर्न इच्छुक भएकाहरूले उहाँलाई पनि छोएका थिए। उहाँलाई छुने हरेक व्यक्तिले आशिष पाएको थियो। खाँचोमा परेको कसैलाई हामीद्वारा प्रभुको यस दयालु छुवाइ कति मीठो र शान्तमय हुन्छ!

भलाइ दया भन्दा एक कदम अगाडि जान्छ। विलियम वार्कलेले यसलाई यसरी परिभाषित गरेका छन् “हरेक ठाउँमा हुने धर्म-सामाग्री” (१६७६, पृ ५१)। तब उनी अफै दया र भलाइलाई तुलना गर्न लाग्छन्: “फरक के छ त? एगाथोसुने (भलाइ) ले हप्काउन र अनुशासन गर्न सक्छ वा गर्ला। क्रेस्टोटेस (दया) ले खाली सहयोग मात्र गर्नसक्छ” (पृष्ठ ५१)। यसरी जब येशू मन्दिरमा गएर पैसा साट्नेहरूलाई धपाउनुभयो, उहाँले भलाइ देखाउनुभएको थियो (लूका १६:४५-४६)। व्यभिचारमा पक्रिएकी स्त्रीलाई जब उहाँले क्षमा दिनुभयो, उहाँले दयाको प्रदर्शित गर्नुभएको थियो (यूहन्ना ८:१०-११)। उहाँलाई समातिएको बेलामा उहाँको मुखमा हात्रे कप्तानलाई चुनौती दिएर उहाँले भलाइ देखाउनुभएको थियो (यूहन्ना १८:२३)। त्यसभन्दा अघाँडि बगैंचामा जब उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जनाले आफ्नो तरवार थुतेर प्रधान पूजाहारीको नोकरको कान च्वाट्टै काटिदिएको थियो, येशूले त्यस मानिसको कान छोएर त्यसलाई निको पारी दयाको प्रदर्शन गर्नुभयो (लूका २२:५१)। वार्कलेले यसरी समाप्त गरेका छन्, कि “ख्रीष्टियानलाई एकापट्टि भलाइको खाँचो

प्रशस्तताको जीवन

छ र त्यसैबेला ऊ दयालु र बलियो (कडा) हुनसक्छ” (पृष्ठ ५१)। यो हामीहरूप्रतिको परमेश्वरको कार्यमा प्रदर्शित गरिएको छ - हामीले उहाँको महान् कृपा (दया) को प्रदर्शित गर्नसकौं भनेर हामीलाई पश्चात्तापमा ल्याउने उद्देश्यको निमित्त उहाँले हामीलाई हप्काउनु र अनुशासित (भलाइ) गर्नुहुन्छ। (रोमी ११:३२ र भजन २५:८ हेर्नुहोस्)।

३. यो तुलनालाई अभै नमूनित गर्न, भजनसंग्रह तेईस अध्यायलाई विचार गर्नुहोस्, जहाँ परमप्रभुलाई हाम्रा गोठालाको रूपमा लिइएको छ। यी शब्दहरूमध्ये कुनचाहिँले दया र कुनचाहिँले भलाइको बारेमा बताउँछन्?

- क. भला आत्मा वा स्वभाव
- ख. अगुवाइ, डोज्याइ
- ग. सच्याउनु (छिँवल्नु)
- घ. दया देखाउनु (टिठाउनु)

४. दया र भलाइका बाइबल आधारित धारणाहरूका सम्बन्धमा यिनीहरूमध्ये कुन कुन बयानहरू ठीक छन्? तपाईंले छान्नुभएका उत्तरहरूका अगाडिको अक्षरमा घेरा लगाउनुहोस्।

- क. भजनसंग्रह १५:१-५ अनुसार धार्मिकता परमेश्वरको पवित्र उपस्थितिमा खडा हुन चाहिँने माग हो, र यस धार्मिकतामा दया पनि समावेश गरिएको हुन्छ।
- ख. अरूहरूलाई परमप्रभुको दया देखाउनलाई उहाँले हामीलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ।
- ग. प्रकट गर्दा भलाइ (एगाथौसुने) भन्दा दया (क्रेस्टोटेस) अभै कडा (बलियो) छ।
- घ. हप्काइ र अनुशासन परमप्रभुको भलाइसँग नजीकतामा सम्बन्धित छन्।
- ङ. साधारणतया परमेश्वरले अनुशासन गर्दा उहाँको मुख्य उद्देश्य दण्ड दिनु हो।

दया र भलाइ वर्णन गरिए

परमेश्वरको दया र भलाइ

उद्देश्य ३. परमेश्वरको दया र भलाइका विस्तारित र सीमितपनाको उल्लेख गर्नुहोस्।

दया: परमेश्वर कठोर, रिसालु न्यायाधीश, पापीलाई दण्ड दिन र उसलाई बाहिरको अँध्यारो ठाउँमा फालिदिन तयारी हुने व्यक्ति हुनुहुन्छ भनी उहाँको विषयमा कोही मानिसहरूमा गलत धारणा छ। तर बाइबलले परमेश्वरलाई टिठालु, र प्रेमी स्वर्गीय पिता, र आफ्ना छोराछोरीहरूलाई हरप्रकारमा आशिष दिन तयारी हुने व्यक्तिको रूपमा प्रकट गराएको छ। भजनसंग्रह १०३:१३ ले भनेको छ, “जसरी बाबुले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई टिठयाउँछन्, त्यसरीनै उहाँसँग डराउनेहरूलाई परमप्रभुले टिठयाउनुहुन्छ।”

५. भजनसंग्रह १०३:८-११ पढ्नुहोस् र यी पदहरूमा दिइएका परमेश्वरका सबै गुणहरूको सूची बनाउनुहोस्, जसले उहाँको दयाको प्रकट गर्छन्।.....

भविष्यवक्ता यशैयाले परमेश्वरलाई कोमल र आफ्ना थुमाहरूसँग दयालु हुने गोठालाको रूपमा चित्रण गरेका छन्: “उहाँले आफ्नो बगाललाई गोठालाले भैं चराउनुहुनेछ: उहाँले थुमाहरूलाई आफ्नै अङ्गालोमा लिनुहुनेछ र तिनीहरूलाई आफ्नै काखमा बोक्नुहुनेछ, दुध खुवाउने माऊलाई चाहिँ बिस्तार बिस्तार डोज्याएर उहाँले लैजानुहुनेछ” (यशैया ४०:११)। हामीलाई दया देखाउनुहुने परमेश्वरले इच्छा गर्नुभएको अर्को उदाहरण लूका ११:१३ हो: “तिमीहरू दुष्ट भईकन आफ्ना छोरा-छोरीहरूलाई

असल कुरो दिन जान्दछौ भने, तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले उहाँसँग माग्नेहरूलाई कति बढ्ता गरेर पवित्र आत्मा दिनुहुनेछ!"

भजनसंग्रह लेखकहरूले घरी घरी यसो भनेर परमप्रभुको दयाको सम्बोधन गरेका छन्, "परमप्रभु भला हुनुहुन्छ" (भजन ७३:१, ८६:५, १०५:५, १०६:१, १०७:१, १३६:१)। पूरै भजन संग्रहभरिनै यो आनन्दित धुन धन्कन्छ, जहाँ भजनसंग्रह लेखकहरूले दयालाई क्षमादानको आधार र परमेश्वरले प्रार्थना सुन्नुहुने र उत्तर दिनुहुने कुराको सम्बोधन गरेका छन्। परमेश्वरको न्याय दयालु हुन्छ। भजनसंग्रह ११६:३६ मा दाऊदले आफ्ना कमजोरीहरूका लाजको बारेमा बताउँदा परमेश्वरको व्यवस्था असल छ भन्ने शब्दहरूबाट आफ्नो भनाइ समाप्त गरेका थिए। यहाँ दयाको गुणको बारेमा दाऊदले बताएका थिए, जुन दयाले पश्चात्तापी पापीलाई आशा दिन्छ।

सबै मानिसहरूतर्फ परमेश्वरको दया फैलिएको छ: "बैगुनी र दुष्टमाथि उहाँ कृपालु हुनुहुन्छ" (लूका ६:३५)। तर परमेश्वरको दयाको उद्देश्य हामीलाई पश्चात्तापमा डो ज्याउनु हो (रोमी २:४)। यो स्वर्गीय दयाले केवल पापहरूबाट क्षमातर्फ डो ज्याएर हाम्रो उद्धारको काम मात्र गर्ने होइन, तर हामी पवित्र हुनलाई चाहिँने आवश्यकता पनि यसले उपलब्ध गर्छ। धेरै मानिसहरूले घरी घरी पाप गरेर परमेश्वरको महान् दयाको मौका छोप्छन्। यो डरलाग्दो र खतरनाक भूल हो। प्रेरित पावलले यसको बारेमा रोमी ११:२२ मा चेतावनी दिएका छन्:

परमेश्वरको दया र कडा व्यवहारलाई हेर। पतन हुनेहरूमाथि कडा व्यवहार, तर उहाँकै दयामुनि रहरहयौ भने तिमीलाई परमेश्वरको दया देखाइनेछ, नत्रता तिमी पनि काटिनेछौ।

भलाइ: सूर्यको मुनि जिउने हरेक व्यक्ति परमेश्वरको प्रशस्त र निरन्तर आशिषको निम्ति उहाँप्रति ऋणी हुनैपर्छ।

दया र भलाइ: जुम्ल्याह फल

भजनसंग्रह १४५:६-ले बताउँछ, “परमप्रभु सबैमाथि भलो हुनुहुन्छ, र उहाँका कोमल कृपा उहाँका कार्यहरूमा श्रेष्ठ छन्। किनभने उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैका निम्ति घाम लगाइदिनुहुन्छ, र धर्मी र पापी दुवैमाथि वृष्टि दिनुहुन्छ” (मत्ती ५:४५)। विद्रोही व्यक्ति निश्चयनै यस्ता आशिषहरूका योग्य हुँदैन, तर परमेश्वरको भलाइ हरेकको निम्ति सितैमा प्रदान गरिएको छ। यूहन्ना १:१६-मा यो लेखिएको छ: “किनभने उहाँको पूर्णताबाट हामी सबैले अनुग्रहमाथि अनुग्रह पायौं।” हरेक व्यक्तिले, जीवन, स्वास्थ्य, वर्षा, बाली, परिवार, दैनिक भोजन, सुरक्षा, र अरू आशिषहरू परमेश्वरबाट निरन्तर प्राप्त गरेकोमा उहाँलाई धन्यवाद चढाउनैपर्छ। जसरी प्रेरित याकूबले पनि लेखेका छन्: “हरेक असल दान र हरेक उत्तम वरदान माथिबाटकै हो, र ज्योतिका पिताबाट आउँछ, जसमा कहिल्यै अदलबदल हुने र छायाँ छैन” (याकूब १:१७)।

६. क. परमेश्वरको दया र भलाइ किन असल र दुष्ट दुवै थरिका मानिसहरूलाई दिइएको छ? व्याख्या गर्नुहोस्।

.....
.....

ख. विद्रोही मानिसहरूका निम्ति परमेश्वरको दया र भलाइ कस्तो किसिमले सीमित गरिएको छ व्याख्या गर्नुहोस्।

.....
.....

प्रशस्तताको जीवन

दया र भलाइका सिद्धान्तहरू

उद्देश्य ४. आत्माको फलको रूपमा दया र भलाइसँग सम्बन्धित भएका साँचो सिद्धान्तहरूलाई चिनुहोस्।

अरूहरूप्रतिको सेवा

ईश्वरभक्ति र भलाइलाई एक अर्काबाट अलग राख्नसकिँदैन। यहाँ दुई ईश्वरीय सिद्धान्तहरू समावेश गरिएका छन्: १) व्यक्तिगत उद्धार र २) अरूहरूप्रतिको सेवा। भलाइ शुरूदेखिनै मानिसको निम्ति परमेश्वरको योजना थियो। मानिसको आत्मिक अवस्थाले उसको सामाजिक सम्बन्धमा असर पारेको हुन्छ। हामी दुई महान् आज्ञाहरूमा यसलाई चित्रण गरिएको पाउँछौं (मर्कस १२:२६-३१ हेर्नुहोस्):

परमेश्वरसँगको सम्बन्ध	अरूहरूसँगको सम्बन्ध
१. परमप्रभु तेरा परमेश्वरलाई प्रेम गर।	२. तेरो छिमेकीलाई आफैलाईभैं प्रेम गर।

यो सिद्धान्तलाई अभै बाइबलका दुई जोडी प्रश्नहरूद्वारा चित्रण गर्नसकिन्छ:

परमेश्वरसँगको सम्बन्ध	अरूहरूसँगको सम्बन्ध
उत्पत्ति ३:६ "तँ कहाँ छस्?"	उत्पत्ति ४:६ "तेरो भाइ खोइ?"
लूका १०:२५ "अनन्त जीवन पाउनलाई मैले के गर्नुपर्छ?"	लूका १०:२६ "मेरो छिमेकी को हो त?"

आदम र हव्वालाई तिनीहरूले उहाँको आज्ञा भङ्ग गरेर पाप गर्नेबित्तिकै परमेश्वरले सोध्नुभएको पहिलो प्रश्न उत्पत्तिको पुस्तकबाटको उदाहरणमा पाइन्छ। उहाँको प्रश्न तिनीहरूको आत्मिक अवस्थाको सरोकार राखेर सोधिएको थियो। उसले आफ्नो भाइ हाबिललाई मार्ने बित्तिकै उहाँले कयिनलाई यो दोस्रो प्रश्न गर्नु भएको थियो। उसले आफ्नो भाइतर्फ गरेको दुष्टताको सरोकारको बारेमा परमेश्वरले उसलाई यो प्रश्न गर्नुभएको थियो।

व्यवस्थाका निपुण अध्यापकले यी दुई प्रश्नहरू येशूलाई सोधेका थिए जुन हामी लूकाबाटको उदाहरणहरूमा पाउँछौं। पहिलो चाहिँ उनको आत्मिक अवस्था र दोस्रो चाहिँ उनको सामाजिक अवस्थासँग सम्बन्धित छः “तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, र आफ्नो सारा प्राणले, र आफ्नो सारा शक्तिले, र आफ्नो सारा मनले प्रेम गर।” र अरूहरूलाई सेवा गर्दा उनले राख्नुपर्ने सम्बन्ध यसको पछि लाग्छः तेरो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै गरी प्रेम गर।”

हामीले आत्माको फलको रूपमा दया र भलाइको महत्वपूर्णतालाई यसबाट सिकेका छौं। जब यो आत्मिक फल हामीमा विकास हुन्छ, हामीले अरूहरूलाई परमेश्वरले देख्नुभएँ देख्छौं, र हामीमा प्रदर्शित भएको उहाँको प्रेमद्वारा हामी तिनीहरूप्रति सहयोगी हुन्छौं। हाम्रो सेवा उहाँलाई तिनीहरूका मुक्तिदाताको रूपमा चिनाउनु, तिनीहरूलाई उहाँकहाँ ल्याउनु र तिनीहरूका आवश्यकतामा सेवा पुऱ्याउनुतर्फ निर्देशित गरिएको हुन्छ। यसमा सङ्गति, अतिथिसत्कार, समस्याहरूमा सहायता पुऱ्याउने, हौसला दिने, र सबैभन्दा मुख्यचाहिँ प्रेम देखाउने कुरा समावेश गरिएको हुन्छ।

७. उद्धार र अरूहरूप्रतिको सेवाका दुई ईश्वरीय सिद्धान्तहरूका बीचको सम्बन्धलाई उल्लेख गर्नुहोस्।

.....

.....

हामी असल र पवित्र भएका हुनाले होइन, तर प्रभु येशू ख्रीष्ट हाम्रो उद्धारकर्ताको रूपमा हाम्रो स्थानमा मर्नुभएको कारणले हामीले उद्धार पाएका हौं। अब ख्रीष्टियानको रूपमा हामीमा विकास भएका आत्माको फलद्वारा हामी संसारलाई ख्रीष्टको प्रेम प्रदर्शन गर्छौं। हामीले उद्धार पाउनलाई होइन तर उद्धार पाएका हुनाले हामी यो गर्छौं। हामीले के गर्छौं, त्यसको कारणले होइन, तर परमेश्वरको अनुग्रह र ख्रीष्ट येशूले आफ्नो प्रायश्चित्तिक बलिदानद्वारा हाम्रो निमित्त जे गर्नुभयो त्यसमा विश्वास गरेको हुनाले हामीले उद्धार पाएका हौं।

उदारचित्त

अरूहरूलाई सेवा पुज्याउने एक असल व्यक्ति सांसारिक धनसम्पत्तिमा घटी भएपनि ऊ धनी हुन्छ। निश्चयनै प्रकाश २:६ मा उल्लेख गरिएको स्मर्ना मण्डलीका ख्रीष्टियानहरूको यो अवस्था थियो: “तिम्रो कष्ट र तिम्रो दरिद्रता मलाई थाह छ - तरै पनि तिमी धनी छौ!” म्यासिडोनियाका मण्डलीहरू पनि तिनीहरू जस्तै थिए, किनकि २ कोरिन्थी ८:२-३ मा पावलले तिनीहरूको प्रशंसा गरेका छन्, “कसरी कष्टको ठूलो परीक्षामा तिनीहरूको प्रशस्त आनन्द र अगाध दरिद्रताचाहिँ तिनीहरूका उदारताको धन भएर प्रशस्त बढ्यो। किनभने म गवाही दिन्छु, कि तिनीहरूका औकातअनुसार र औकातभन्दा बढ्ता पनि आफ्नै राजीखुशीले दिए।”

धर्मशास्त्रमा माथिनै वर्णन गरिएभैं, ख्रीष्टियान भलाइ वा एगाथौसुनेको विशिष्ट लक्षण (चिन्ह) उदारचित्त वा खुला हात हो।

दशांश र भेटीहरू दिने कामले हामीमा भएका सबै कुराहरू परमेश्वरबाट आएका हुन् भनी जान्न सकिन्छ। मन्दिर बनाउनको निमित्त इस्राएलीहरूले आ-आफना उपहारहरू ल्याएपछि, दाऊदले उपहारहरूको निमित्त परमप्रभुलाई प्रशंसा गरे। तब उनले भने “तर म को हुँ, अनि मेरा प्रजा को हुन् र? कि हामी राजी-खुशीसित यसरी दिनसक्छौं? किनभने सबै कुरा तपाईंबाटै आउँछन्, अनि तपाईंकै दानबाट हामी तपाईंलाई दिँदैछौं” (१ इतिहास २६:१४)। परमेश्वर मात्र तिनीहरूका सुरक्षाका स्रोत हुनुहुन्छ भनी दाऊदले थाहा पाएका थिए। मानिसहरूले प्रायजसो आफूले प्राप्त गरेका धनसम्पत्तिमा सुरक्षा पाउने कोशिश गर्छन्। तर बाइबलको सिद्धान्तचाहिँ यो हो, कि उदारचित्तले दिनाले वा हात खुला राखनाले साँचो सुरक्षा पाइन्छ, किनकि, उदारचित्त भएकाहरूलाई परमेश्वरले आशिष दिनुहुन्छ। यो सिद्धान्तलाई व्यवस्था १५:१०-११ मा उल्लेख गरिएको छः

तिमीहरूले निसंकोच (उदारतासाथ) दिनु, अनि दिँदा तिमीहरूका मनमा कष्ट नहोस्, किनकि यही कारणले नै परमप्रभु परमेश्वरले सबै काममा तिमीहरूलाई आशिष दिनुहुनेछ। किनभने देशमा दीन दुःखीको कहिल्यै अन्त हुँदैन। यसैकारण म तिमीहरूलाई आज्ञा दिँदैछु, आफ्ना भाइवन्धु - आफ्नो देशमा भएका गरीब र खाँचो हुनेहरूलाई उदारचित्तले दिनु।

दिने कामद्वारा नै एक व्यक्तिले नाशवान कुराहरूको पछि नलाग्ने महत्वपूर्णताको बारेमा बुझ्न शुरू गर्छ। येशूले भन्नुभयो, “आफ्नो निमित्त पृथ्वीमा धनसम्पत्ति नथुपार, जहाँ कीरा र खियाले नष्ट पाछ, र जहाँ चोरहरूले फोरेर चोर्छन्। तर आफ्नो निमित्त स्वर्गमा धनसम्पत्ति थुपार जहाँ तिम्रो सम्पत्ति हुन्छ, त्यहीँ तिम्रो मन पनि हुन्छ” (मत्ती ६:१६-२१)।

मुठी बन्दगर्ने स्त्रीष्टियानहरूको कारणले संसारका धेरै भागहरूमा प्रभुको कामले दुःख पाएको हुन्छ। तिनीहरूले केही पनि दिँदैनन् नता तिनीहरूले पाउँछन् पनि। जब आत्माको फलको रूपमा भलाइ एक विश्वासीको जीवनमा प्रदर्शित हुन्छ, तब म्यासिडोनियाको मण्डलीमा भएकोजस्तै उसको धनी उदारचित्तद्वारा उसलाई चित्र सकिनेछ।

८. आफ्ना दाज्यू-भाइहरूप्रति खुला हात भएको र प्रभुको कामको आवश्यकतालाई पूर्ति गर्न उदारचित्तले दिने व्यक्तिको निमित्त कस्तो इनाम राखिएको छ?

.....

भलाइ, धार्मिकता र सत्यता

भलाइ, धार्मिकता र सत्यताको बीचमा एक गहिरो सम्बन्ध छ, जसले हामीलाई केही महत्वपूर्ण सिद्धान्तहरूको प्रकट गर्छ। एफिसी ५:६ ले बताउँछ: “किनभने ज्योतिको फल सबै भलाइ, धार्मिकता, र सत्यतामा हुन्छ।” भलाइ कृपासँग सम्बन्धित छ; धार्मिकता न्यायसँग सम्बन्धित छ; र सत्यता ज्ञानसँग सम्बन्धित छ। हामीले यसलाई तलको तालिकामा चित्रण गर्दा, तपाईंले हामीप्रतिको परमेश्वरको भलाइको उदेकपन र यसको मतलबको बारेमा अबै राम्रोसँग महसूस गर्नसक्नुहुनेछ।

दया र भलाइः जुम्ल्याह फल

भलाइ कृपा	धार्मिकता न्याय	सत्यता ज्ञान
एक व्यक्तिलाई फायदा हुने सबैकुरा मानिसलाई दिन्छ। व्यवस्थाभन्दा श्रेष्ठ हुन्छ	मानिसलाई जे दिइनुपर्छ, त्यो दिन्छ। व्यवस्था (नियम) सँग टाँसिएको हुन्छ।	व्यवस्थासँग सत्यता हुन्छ तर अनुग्रह होइन।
<p>अनुग्रहसँग मिसिएको हुन्छ।</p> <p>कृपा: हामीले पाउनुपर्ने कुरालाई हामी पाउदैनौं।</p> <p>अनुग्रह: हामीले पाउन नसक्ने कुरालाई हामी पाउछौं।</p>		
		<p>येशूमा हामीसँग सत्यता र अनुग्रह दुवै छ।</p>

“किनभने व्यवस्था मोशाबाट दिइयो, अनुग्रह र सत्यताचाहिँ येशू ख्रीष्टबाट आयो” (यूहन्ना १:१७)। व्यवस्थामा अनुग्रह होइन तर सत्यता थियो। येशूमा हामीसँग सत्यता र अनुग्रह दुवै छ। परमेश्वरलाई महिमा होस्! येशू ख्रीष्टद्वारा प्रदर्शित गरिएको परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा हामीले पाउनुपर्ने योग्यको कुरा होइन, तर उहाँको अनुग्रह र प्रेमले हामीलाई सिउँमा दिनेकुरा हामीले पाएका छौं।

भलाइको श्रेष्ठता सुनौला नियम भनी सम्बोधन गरिएको खण्डमा देख्नसकिन्छ: “यसकारण मानिसहरूले तिमीहरूलाई जे जसो गरून् भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ, तिमीहरूले पनि तिनीहरूलाई त्यसै गर, किनभने यहीनै व्यवस्था र अगमवक्ताका शिक्षा हुन्” (मत्ती ७:१२)। अर्को प्रकारले भन्ने हो भने, परमेश्वरले हामीसँग गर्नुभएजस्तै, हामीले पनि अरूहरूलाई कृपा र अनुग्रहसाथ व्यवहार गर्नुपर्छ।

प्रशस्तताको जीवन

कोरिन्थका स्त्रीष्टियानहरूलाई तिनीहरूका उदारचित्तको निमित्त प्रशंसा गर्दा (२ कोरिन्थी ८:१-१५) पावलले तिनीहरूलाई सम्झना दिलाएका थिए, कि तिनीहरूमा भएको परमेश्वरको अनुग्रहले नै तिनीहरूलाई यस कामको निमित्त उत्तेजित पारेको थियो। ६ पल्ट च्यारिस अर्थात् “अनुग्रह” शब्द प्रयोग गरिएको छ: यी पदहरू १,४,६,७,९ र १६ हुन्। च्यारिस शब्द पवित्र आत्मासँग नजीकतामा सम्बन्धित छ, जसले यी स्त्रीष्टियानहरूमा भलाइ र उदारचित्तको फल उत्पादन गर्नुहुन्छ।

६. दायौंपट्टि दिइएका हरेक धारणासँग बायाँपट्टि दिइएका त्यस धारणासँग सम्बन्धित बयानहरूको जोडा मिलाउनुहोस्। तपाईंले छान्नुभएको उत्तरको अगाडिको अङ्कलाई दिइएको खाली ठाउँमा लेख्नुहोस्।

— क. व्यवस्था र येशू दुवैमा पाइने	१) भलाइ
— ख. अनुग्रहसँग कृपालाई मिलाउँछ	२) धार्मिकता
— ग. व्यवस्थाको पालन गर्छ	३) सत्यता
— घ. ज्ञानसँग सम्बन्धित छ	
— ङ. पाउनुपर्ने कुरालाई दिन्छ	
— च. पाउनु नपर्ने कुरालाई दिन्छ	

१०. यहाँ उल्लेख गरिएका सिद्धान्तहरूमध्ये कोही ठीक र कोही बेठीक छन्। हरेक ठीक बयानको अगाडिको अक्षरमा घेरा लगाउनुहोस्।

- क. ईश्वर-भक्ति र भलाइको बीचको सम्बन्ध यो हो, कि जब हामीले परमेश्वरको उद्धारको वरदान पाउँछौं, उहाँले हामीलाई देखाउनुभएभैं हामीले पनि त्यही नापमा अरूहरूको निमित्त प्रेम देखाउनु पर्छ।
- ख. उदारचित्त भनेको अर्थ यदि हामीले हाम्रो सम्पत्तिलाई बलजफत जोगाईराख्यौं भने हामीले सुरक्षा पाउनेछौं।

- ग. यदि मानिसको सामाजिक सम्बन्ध जस्तो हुनुपर्ने त्यस्तै छ भने, उसले उद्धार पाउनको निम्ति आवश्यकीय शर्त पूरा गरेको हुन्छ।
- घ. यदि हाम्रा पापहरूबाट हामीले क्षमा पाउनु हो भने परमेश्वरको धार्मिकता उहाँको कृपासँग गाँसिएको हुनुपर्छ।
- ङ. उदारचित्तको साँचो जाँच यो हो, कि एक व्यक्तिले आफैलाई खाँचो छ भनेपनि आफ्नो भाइलाई खुशीसाथ दिन्छ।
- च. हामीप्रतिको परमेश्वरको महान् भलाइको अचम्मता यो हो, कि उहाँ कृपालु र अनुग्रहकारी हुनुहुन्छ। हामीले पाउन योग्यभएको न्याय हामीलाई नदिएर, त्यसको सट्टामा हामीले पाउनै नसक्ने कृपा हामीलाई दिनुभएको छ।

दया र भलाइ नमूनित गरियो

बाइबल आधारित उदाहरणहरू

उद्देश्य ५. दिइएका बाइबलका पदहरूमा दया र भलाइलाई कसरी प्रदर्शित गरिएको छ उल्लेख गर्नुहोस्।

परमेश्वरका मानिसहरूले आफ्ना सँगीसाथीप्रति देखाएको दया र भलाइका उदाहरणहरूले बाइबल भरिएको छ। हाम्रो जीवनमा यो आत्मिक फल देखाउनसक्ने किसिमले हामी यी उदाहरणहरूमध्ये केही हेर्नेछौं।

प्रशस्तताको जीवन

अय्युब केवल धीरजी मानिस मात्र थिएनन्, तर उनी दया र भलाइका पनि महत्वपूर्ण उदाहरण हुन्। यहाँ यसरी उनले आफ्नै बारेमा बताएका छन्:

अन्धाको लागि म आँखा भएँ, र लङ्गडाको निम्ति खुट्टा।
दरिद्रको लागि म बाबुभैँ थिएँ, र विदेशीको पक्षमा म मुद्दामा
खडा हुन्थेँ। अधर्मीको शक्तिलाई मैले नाश गरेँ, र त्यसको
मुखबाट मैले शिकार खोसेँ। मैले यात्रीहरूलाई मेरो घरमा
स्वागत गरेँ, र तिनीहरूलाई राती सडकहरूमा सुत्नदिइनँ
(अय्युब २६:१५-१७; ३१:३२)।

दाऊद: यो अचम्भित छ, कि दाऊदको दया उनको शत्रु
शावलको घरसम्म फैलिएको थियो। दाऊदले यो पनपक्षे नभएको
दयालाई "परमेश्वरको दया" भन्ने नाम दिएका छन् (२ शमूएल
६:१-३)। यो दयाको उच्चतम तह हो। पावलले तिमोथीलाई
दिएको अर्तिको विषय पनि अपक्षपाती दया नै थियो: "अनि
प्रभुका सेवकले भगडा गर्नुहुँदैन, तर सबैप्रति दयालु हुनुपर्छ"
(२ तिमोथी २:२४)। आत्माको फलको रूपमा अपक्षपाती दया
ख्रीष्टियानको जीवनमा प्रदर्शित गरिएकै हुनुपर्छ।

२ शमूएल २४ मा परमप्रभुको हातमा पर्नुनै दाऊदको निर्णय
थियो, "किनभने उहाँको करुणा (कृपा) महान् छ। र मैले
मानिसहरूका हातमा पर्नु नपरोस्" (पद १४)। दाऊदले अघाडि
धेरैपल्ट परमेश्वरको दयाको अनुभव गरेका हुनाले आफूलाई
मानिसको भन्दा परमेश्वरको कृपामा अर्पण गर्नलाई रोजे।

पावल: उनी आफैले गवाही दिएअनुसार, उनको जीवन
परिवर्तन हुनुभन्दा अघाडि ख्रीष्टियानहरूप्रति उनी धेरै कठोर थिए।
तर ख्रीष्टमा नयाँ सृष्टिको रूपमा उनले यो गवाही दिएका छन्:
"जसरी धाईआमाले आफ्ना बालकहरूलाई पोषण गर्दछे, त्यसरी
तिमीहरूका बीचमा पनि हामी नम्र भएर बस्यौं"
(१ थिस्सलोनिकी २:७)।

दया र भलाइः जुम्ल्याह फल

येशूः आपनो मृत्युभन्दा अघाडिको अन्तिम कार्यमा येशूले उहाँको दयाको प्रदर्शित गर्नुभएको छ। क्रूसमा भुण्डिरहनुभएको बेलामा आफनी आमाको हेरचाहको निमित्त उहाँले कसैलाई जिम्मादिनुभयो (यूहन्ना १९:२६-२७)। उहाँलाई क्रूसमा टाँगनेहरूको निमित्त पनि उहाँले क्षमा माग्नुभयो (लूका २३:३४)।

स्तिफनसः दया देखाउन आपनो मालिकलाई पछ्याउने अर्को एक विशिष्ट उदाहरण स्तिफनस हुन्। उनलाई सतावट दिनेहरूको मृत्युको इच्छा गर्नुको सट्टा, उनलाई ढुङ्गाले हानेर मार्न लागिएको अवस्थामा उनले तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गरे (प्रेरित ७:५६, ६०)।

११. तल दिइएका बाइबलका पदहरूलाई भेट्टाउनुहोस् र वर्णन गरिएका हरेक व्यक्तिको दया र भलाइको बारेमा यी पदहरूले के भन्छन्, उल्लेख गर्नुहोस्।

क. याकूबका छोरा यूसुफ, जसलाई उनका दाज्यूहरूले दासत्वमा बेचिदिएका थिए (उत्पत्ति ४५:२१-२३)

.....

.....

ख. राहाव (याकूब २:२५; यहोशू २ पनि हेर्नुहोस्)

.....

.....

ग. शुनैमी स्त्री (२ राजा ४:८-१०)

.....

.....

घ. तबीता (प्रेरित ९:३६)

.....

.....

ड. येरूशलेममा शुरूका स्त्रीष्टियानहरू (प्रेरित २:४४-४५,
४:३२-३५)

.....
.....

व्यक्तिगत प्रयोग - प्रेममा सेवा गर्नु

उद्देश्य ६. प्रेममा सेवा गर्नु भन्ने धारणामा आधारित भएका
व्यक्तिगत उपयोगहरू बनाउनुहोस्।

दया र भलाइका आत्मिक भागहरूमा स्त्रीष्टियान सेवा समावेश गरिएको हुन्छ। प्रेरित पावलले एक अर्काप्रतिको सेवाको महत्वपूर्णतालाई जोड दिएका छन्:

किनभने, ए भाइ हो, तिमीहरू ता स्वतन्त्रताको निमित्त बोलाइएका हौं, सो स्वतन्त्रता शरीरको निमित्तको मौकामा मात्र प्रयोग नगर, तर प्रेमबाट एक अर्काको दास बन। किनभने सबै व्यवस्था एउटै वचनमा पूरा भएको छ, यसैमा कि 'तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई भैं प्रेम गर'। तर तिमीहरू एउटाले अर्कोलाई टोक्ने र निल्ने गर्छौं भनेता, होशियार बस, एकबाट अर्को भष्म हुनु नपरोस् (गलाती ५:१३-१५)।

यस विषयवस्तुमा सेवा शब्दले कमाराद्वारा गरिने सेवाको बारेमा बताउँछ। यसले पुरानो नियमतर्फ हामीलाई लैजान्छ। परमेश्वरले दश आज्ञा दिइसक्नुभएपछि, उहाँले मूर्तिपूजा र वेदीहरूको बारेमा बताउनुभएको थियो। त्यसपछि उहाँले हिब्रू कमाराहरूका निमित्त नियमहरूको बारेमा बताउनुभयो (प्रस्थान २१:१-६)। हिब्रूहरूका बीचमा चाहिँ चोर र आफ्नो ऋण तिर्नसक्ने बाहेक अरू कोही पनि कमाराहरू हुँदैनथे। त्यस अवधिमा तिनीहरूले सातौं वर्षसम्म आफ्नो ऋण नतिरूज्जेल

दया र भलाइः जुम्ल्याह फल

तिनीहरूलाई खेताला-कमाराको रूपमा व्यवहार गरिन्थ्यो। तब तिनीहरू स्वतनै स्वतन्त्र हुन्थे। यदि कुनै कमाराले आफ्नो मालिकलाई ज्यादैने माया गर्ज्यो र उनीसँगै बस्नचाह्यो भने, उसलाई न्यायाधीशहरूको अगाडि लगिन्थ्यो र उसको कान छेडिन्थ्यो। त्यस दिनदेखि उसो, उसको आफ्नै छनौटले ऊ पूरै जीवनभरिने आफ्नो मालिकको हुन्थ्यो। यस्तो व्यक्तिलाई कहिलेकहीं “प्रेम दास” (कमारा) भनेर पनि सम्बोधन गरिन्छ।

भजनसंग्रह ४०:६-८ मा, ख्रीष्ट (मसीह) को आगमनको बारेमा बताउँदा, भजनसंग्रह लेखकले आफैलाई “प्रेम दासको” (कमारा) रूपमा दिएका छन्:

बलिदान र अन्नबलिमा तपाईं प्रसन्न हुनुहुन्न, तर मेरा कानहरूलाई तपाईंले छेडिदिनुभएको छ। होमबलि र पापबलि तपाईंले चाह गर्नुभएको छैन। तब मैले भने, “हेर्नुहोस् म आएको छु - हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको इच्छाबमोजिम गर्न म प्रसन्न छु।”

येशू ख्रीष्ट आफै “प्रेम” दासको रूपमा आउनुभयो। वास्तवमा, यशैया ४२:१ र ५२:१३ मा प्रभुलाई दास भनिएको छ। यो कुरा मत्ती २०:२८ मा उहाँले निश्चित गर्नुभएको छ: “मानिसको पुत्र पनि सेवा पाउनलाई होइन, तर सेवा गर्न र धेरैको उद्धारको निमित्त आफ्नो प्राण दिनलाई आएको हो।”

एक अर्कालाई प्रेममा सेवा गर्नु भनी प्रेरित पावलले गलातीहरूलाई बताएका छन्। तिनीहरूले एक अर्काको भार उठाऊन् भनी उनले तिनीहरूलाई आह्वान गरेका छन् (गलाती ६:२)। यस अवस्थामा ‘भार’ शब्द ‘बारोस’ शब्दबाट आएको हो जसको अर्थ “तौल” भन्ने हुन्छ। गलाती ६:५ मा हरेकले आफ्नो निज भार उठाउनु पर्छ भनी पावलले बताएका छन्, यहाँ उठाउनु पर्ने भारको भागको बारेमा पावलले बताएका छन्। यसरी

प्रशस्तताको जीवन

भारहरूको तौलको हाम्रो भागलाई बोक्न हामीले एक अर्कासँग मिल्नुपर्छ।

प्रेममा गरिने सेवा भलाइको प्रकट हो, र यो हाम्रो आफ्नै परिवारमा शुरू हुनैपर्छ। आत्माको फलको अभ्यास गर्ने सबैभन्दा उत्तम ठाउँ घर हो। बाहिरकाहरूलाई दया देखाउन कोही स्त्रीष्टियानहरू सजिलो मान्छन्, तर आफ्नै घरमाचाहिँ भने तिनीहरू दयालु र असल हुनसक्तैनन्। प्रेमसँग सेवा गर्नु तपाईंले आफ्नै परिवारलाई देखाउन सक्नुहुने आत्मिक फलको प्रदर्शन हो।

प्रेमसँग सेवा गर्ने महत्वपूर्णताको सारंश बाइबलका यी पदहरूले दिन्छन्:

भलाइ गर्नमा हरेस नखाऔं, किनभने यदि थाकेनौं भने, ठीक समयमा हामी कटनी गर्नेछौं। अब मौका हुँदा नै सबै मानिसतर्फ, खासगरेर विश्वासका घरानातर्फ भलाइको काम गरौं (गलाती ६:६-१०)।

सबैभन्दा बढी आपसमा प्रगाढ प्रेम राख। किनभने प्रेमले नै असंख्य पापहरू ढाक्छ। एउटाले अर्कोलाई बिना गनगन अतिथि सेवा गर। हरेकले वरदान पाएअनुसार, परमेश्वरको नाना प्रकारको अनुग्रहको असल कारिन्दाहरूले जस्तैगरी एउटाले अर्कोको सेवा गर (१ पत्रुस ४:८-१०)।

१२. येशू स्त्रीष्टिसँग भएको हाम्रो सम्बन्धको आधारमा स्त्रीष्टियान सेवाको सिद्धान्तलाई तपाईंका आफ्नै शब्दहरूमा उल्लेख गर्नुहोस्।

.....
.....

१३. के तपाईं भजनसंग्रह लेखक दाऊदसँग, “हे मेरा परमेश्वर तपाईंको इच्छाबमोजिम गर्न म प्रसन्न छु” भनी भन्नसक्नुहुन्छ? यी प्रश्नहरू आफैसँग सोध्नुहोस् र आफ्नो अभ्यास-पुस्तिकामा आफ्ना उत्तरहरू लेख्नुहोस्। यी गम्भीर प्रश्नहरू हुन्, जसलाई तपाईंले प्रार्थनासहित विचार गर्नुपर्छ।

क. अरूहरूलाई सेवा गर्ने सम्बन्धमा मेरो आफ्नो स्वभाव कस्तो छ? के म नम्र स्थानमा रहेर सेवा गर्न इच्छुक छु कि? मैले जे गर्ने त्यसको निमित्त इज्जत पाउन के मलाई महत्वपूर्ण छ?

ख. म खीष्टियान हुँ भन्ने कुरा के अरूहरूले मेरो दया र भलाइद्वारा देख्छन् कि?

ग. के ममा उदारचित्त, मीठोपना, र प्रेमको साँचो आत्मा छ?

घ. माथिका प्रश्नहरूका निमित्त मेरा उत्तरहरूमा आधारित, यहाँ केही क्षेत्रहरू छन् जहाँ मेरो जीवनमा दया र भलाइको फललाई अभै पूर्णरूपले विकास गर्न मलाई पवित्र आत्माको सहायताको साँचो छ, (तपाईंको उत्तर आफ्नो अभ्यासपुस्तिकामा लेख्नुहोस्)।

स्वयम्-जाँच

छोटो उत्तर: प्रत्येक प्रश्नलाई छोटकरीमा उत्तर दिनुहोस् वा हरेक वाक्यलाई पूरा गर्नुहोस्।

१. दया (क्रेस्टोटेस) शब्दका तीन परिभाषाहरूलाई उल्लेख गर्नुहोस्।

.....
.....

२. भलाइ (एगाथौसुने) लाई को रूपमा परिभाषित गर्नसकिन्छ।

३. पुरानो नियममा भएको प्रेम दासको उदाहरण र दया र भलाइ जस्ता आत्माको फलको बीचमा भएको सम्बन्धलाई व्याख्या गर्नुहोस्।

.....
.....

ठीक उत्तर छान्ने प्रश्न: प्रत्येक प्रश्नको लागि सबैभन्दा उत्तम उत्तर छान्नुहोस्।

४. यिनीहरूमध्ये कुनचाहिँ शब्द भलाइ (एगाथौसुने) सँग सबैभन्दा नजीकतामा सम्बन्धित छ।

- क. जुवा
- ख. भार
- ग. सेवा
- घ. पवित्रता

दया र भलाइः जुम्ल्याह फल

५. यिनीहरूमध्ये कुनचाहिँ आत्मिक दयाको आधार हो?
- क. नैतिक चरित्रको पवित्रता
 - ख. उदारचित्त
 - ग. हप्काउन र अनुशासन गर्न इच्छुक
 - घ. छुनु
६. यिनीहरूमध्ये कुनचाहिँ भलाइ (एगाथौसुने) को सम्बन्धमा ठीक छ?
- क. यो भित्रिय गुणमा सीमित छ।
 - ख. एकै समयमा यो दयालु र बलियो (कडा) पनि हुनसक्छ।
 - ग. यसले कहिल्यै पनि हप्काउने वा अनुशासन गर्ने गर्दैन।
 - घ. यो निष्कृय गुण हो।
७. परमेश्वर दयालु र असल (भला) हुनुभएको हुनाले, उहाँको धार्मिकता के बाट सन्तुलन गरिएको छ?
- क. कठोरता
 - ख. उहाँका आज्ञाहरू
 - ग. कृपा र अनुग्रह
८. ईश्वर-भक्ति र भलाइका दुई दैविक सिद्धान्तहरू के के हुन्?
- क. उद्धार र सेवा
 - ख. सेवा र प्रेम
 - ग. कृपा अनुग्रह
 - घ. धार्मिकता र अनुग्रह
९. आत्मिक भलाइको रूपमा उदारचित्तको धारणाको अर्थ के हो?
- क. मसँग मागिएको जेसुकै पनि म दिन्छु।
 - ख. जुनसुकै बेला मलाई दिने इच्छा लाग्छ म दिन्छु।
 - ग. बलिदानै गरेर दिनुपरेपनि दिनेकाममा म खुला हात राख्छु।
 - घ. मेरो सम्पत्तिको दशांश परमप्रभुको भागजस्तैगरी म होशियारीसाथ दिन्छु।

प्रशस्तताको जीवन

१०. व्यवस्थामा सत्यता थियो तर के थिएन?

- क. न्याय
- ख. धार्मिकता
- ग. भलाइ
- घ. अनुग्रह

११. शावलको घरानाको निम्ति भएको दाऊदको दया, हामीमा के कुराको आवश्यकता छ भनी देखाउने महत्वपूर्ण पाठ हो?

- क. धीरज
- ख. अपक्षपात
- ग. न्याय
- घ. उद्धार

१२. सबै मानिसहरूलाई परमेश्वरको भलाइ र दया दिइएको छ, अतः, उहाँले हामीलाई के कुरामा डोज्याउन चाहनुहुन्छ?

- क. विद्रोहीपनहरू
- ख. पश्चात्ताप
- ग. न्याय

एकाइ २ मा यो अन्तिम पाठ हो। तपाईंले यो स्वयम्-जाँच समाप्त गरिसक्नुभएपछि, पाठ ५ र ६ दोहोज्याउनुहोस् र विद्यार्थी प्रतिवेदन एकाइ २ मा सोधिएका प्रश्नहरूका उत्तरहरू दिनुहोस्। विद्यार्थी एकाइ प्रतिवेदन निर्देशन पुस्तिकामा दिइएका निर्देशनहरूको पालन गर्नुहोस्।

दया र भलाइ: जुम्ल्याह फल

अध्ययन प्रश्नहरूका उत्तरहरू

७. परमेश्वरप्रतिको प्रेम प्राथमिकतामा पहिलो, र त्यसपछि अरूहरूको निमित्त भएको प्रेम आउँछ। परमेश्वरले आफ्नो भलाइ हामीलाई दिनुहुन्छ र हामीले यस्तै किसिममा अरूहरूकहाँ पनि पुग्नुपर्छ। यदि हामी परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउन चाहन्छौं भने यी दुवै आवश्यक छन्।

१. क. मीठोपना, करुणा र कोमलताको चरित्र।

ग. भित्रिय भलाइ वा पवित्रताको गुण।

८. परमप्रभुले उसका काममा र उसले हात हालेका सबै कुराहरूमा आशिष दिनुहुन्छ।

२. क. २) भलाइ (एगाथौसुने)।

ख. १) दया (क्रेस्टोटेस)।

ग. १) दया (क्रेस्टोटेस)।

घ. १) दया (क्रेस्टोटेस)।

ङ. २) भलाइ (एगाथौसुने)।

च. २) भलाइ (एगाथौसुने)।

छ. १) भलाइ (क्रेस्टोटेस)।

ज. २) भलाइ (एगाथौसुने)।

झ. १) दया (क्रेस्टोटेस)।

९. क. ३) सत्यता।

ख. १) भलाइ।

ग. २) धार्मिकता।

घ. ३) सत्यता।

ङ. २) धार्मिकता।

च. १) भलाइ।

प्रशस्तताको जीवन

३. क. दया।

ख. भलाइ।

ग. भलाइ।

घ. दया।

१०. क. ठीक घ ठीक

ख. बेठीक ड. ठीक

ग. बेठीक च. ठीक

४. क. ठीक ग. बेठीक

ख. ठीक घ. ठीक

ड. बेठीक

११.

क. उनले आफ्ना दाज्यूहरूलाई तिनीहरूका खाँचोअनुसार दिए र आफ्ना पितालाई पनि मिश्रका सबैभन्दा उत्तम कुराहरू पठाइदिए।

ख. राहाबले इस्राएली जासूसहरूलाई बस्ने ठाउँ दिएर तिनीहरूलाई अर्कै बाटो पठाइन्।

ग. परमेश्वरका पवित्र जन एलिशालाई भोजन र बस्ने ठाउँ दिएर तिनले सत्कार गरेकी थिइन्।

घ. तबीता सधैं असल र गरीबहरूलाई सहायता गर्थिन्।

ड. तिनीहरूले आफ्ना सम्पत्तिहरू बेचेर एक अर्कालाई बाँडे र कसैलाई केहीको खाँचो परेन।

५. उहाँ टिठालु, अनुग्रहकारी, भट्टै नरिसाउने, प्रेमले भरिनु भएको, सधैंभरि दोष नलगाउने (यसको योग्य हामी भए पनि), हामीले पाउनुपर्ने किसिममा व्यवहार नगर्ने, वा हाम्रा पाप अनुसार हामीलाई बदला नदिने।

दया र भलाइ: जुम्ल्याह फल

१२. तपाईंको उत्तर। मेरो यस्तो छः प्रेममा येशू खीष्टकहाँ मैले आफैलाई अर्पण गर्न छानेको हुनाले, म उहाँको दास हुँ र म उहाँको नाम र उहाँको प्रेममा अरूहरूलाई सेवा गर्छु।
- ६.
- क. परमेश्वरले हामी सबैलाई प्रेम गर्नुभएको हुनाले उहाँले हरेकलाई पश्चात्तापतर्फ डोज्याउन चाहनुहुन्छ। उहाँको आफ्नै स्वभावद्वारा उहाँले आफ्नो दया हरेकमा विस्तारित गर्नुहुन्छ।
- ख. जस जसले पश्चात्ताप गर्दैनन् र परमेश्वरको क्षमालाई स्वीकार गर्दैनन्, तिनीहरू विस्तारै काटिनेछन् र परमेश्वरले तिनीहरूको विद्रोहीपन अनुसार तिनीहरूको न्याय गर्नुहुनेछ।
१३. तपाईंका उत्तरहरू: याद गर्नुहोस्, कि दया र भलाइ देखाउनमा अभ्यास चाहिन्छ। अझै दयालु हुनु र अझै असल गर्नु भनी विश्लेषण गर्नु एउटा कुरा हो, तर तपाईंमा यो फल विकास गराउनलाई पवित्र आत्मालाई स्थान दिएर तपाईंको विश्लेषणलाई व्यवहारमा लगाउनु आवश्यकीय कुरा हो।